

РЕШЕНИЕ

№ 893

гр. София, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 25.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10145** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Образувано е по искова молба от Б. В. Х., ЕГН [ЕГН], с адрес: гр. С., [улица] ап.12, подадена чрез адвокат В. С., /, с която са предявени обективно съединени иски срещу Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ за заплащане на обезщетения за претърпени имуществени вреди в размер на 58.04 лв. и неимуществени вреди в размер на 15 000.00 лв., настъпили в резултат на отменена като незаконосъобразна заповед № 23-4332-000821/16.02.2023 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, от отдел Пътна полиция СДВР, както следва, ведно със законната лихва върху главниците за времето от 12.05.2023 /влизана в сила на решение № 3163 по адм. дело № 2696/2023г. на АССГ, 75-ти състав/ до окончателното им изплащане.

В исковата молба се сочи, че в резултат на незаконосъобразната заповед, с която на ищеца била наложена принудителна административна мяра /ПAM/ „Прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от шест месеца, същият претърпял имуществени вреди в общ размер от 58.04 лв., изразяващи се в заплащане на сума в размер на 35.00 лева за първоначална регистрация на МПС и сума в размер на 23.00 лв., заплатена за постоянни табели (след новата регистрация). Настъпилите имуществени вреди, ищецът аргументира с повреда на регистрационните номера на процесния

автомобил, която повреда твърди, че настъпила при фактическото сваляне на регистрационните му табели от полицейските служители и последвалия отказ при връщането им от служителите на КАТ на 16.05.2023 г. да бъдат монтирани отново на автомобила. На следващо място се сочи, че в резултат от незаконосъобразния акт, с който на ищеца била наложена ПАМ „Прекратяване на регистрацията на ППС“, същият претърпял психо-емоционален стрес, свързан с невъзможността да изпълни поетите от него ангажименти в личен и в професионален план. В тази връзка е посочено, че професионалните му задължения в „Ти Би Ай Банк“ АД като специалист по информационна сигурност били свързани с множество пътувания из цялата страна с личния му автомобил. Соци се, че в „Ти Би Ай Б.“, ищецът постъпил през процесния период, а във връзка с необходимостта от служебни пътувания имал планове да продаде процесния автомобил и с парите да си купи нов, което така и не се случило. Посочено е, че горните обстоятелства довели до чувство на страх и ищеца, свързан с професионалната му реализация. На следващо място се сочи, че преживения стрес на ищеца е свързан и с невъзможността да изпълни поетия към роднините си ангажимент за ремонт на притежаваната от неговото семейство къща в [населено място], където планирали да заведат баща му да се възстанови след претърпяна операция. Твърди се, че невъзможността на ищеца да ползва личния си автомобил го възпрепятствала да се грижи за болния си баща, да го придружава до болнични заведения за прегледи и процедури. Соци се, че изложените обстоятелства предизвикали у ищеца разочарование, психичен дискомфорт, негативни емоции, морални болки и страдания, довели до накръняване на очакванията му за справедливост за период по-дълъг от 6 месеца. Претендира сторените по делото разноски.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител - адв. С., моли съда да уважи предявените искове като счита, че същите са доказани по основание и размер при условията на пълно и главно доказване. Обръща внимание, че незаконосъобразни действия на органите на МВР, каквито са процесните, биха могли да доведат до значителни щети и трудно възстановяване на хора, които са чувствителни, имат добро възпитание и морал. Представя подробни писмени бележки със становище по съществуващото на спора. Претендира разноски.

Участващият по делото прокурор от СГП, счита че с оглед отменителния акт на процесната заповед е налице предпоставка за ангажиране отговорност на ответника и има основание за предявяване на искова молба, но голяма част от заявените в ИМ неимуществени вреди са останали недоказани по делото, поради което съдът следва да съобрази минимален размер на обезщетение, а не такъв, какъвто прекомерно е претендиран от 15 000 лв., несъответстващ на заявените и доказани по делото неимуществени вреди .

Административен съд София град, I отделение, 21-ви състав, като взе предвид изложените от страните доводи и извърши съвкупна преценка на приетите доказателства и доказателствени средства, приема за установено следното от фактическа страна:

От приетите по делото доказателства се установява, че на 09.02.2023 г. в [населено място], по [улица], с посока на движението от пл. „Л. мост“ към [улица], Б. В. Х. управлявал личния си лек автомобил БМВ 535 И с рег. [рег.номер на МПС] . При извършена около 00.50 ч. проверка от полицейски служители, ищецът представил СУМПС № HUSA9 06014BV9XV 34, издадено на 15.11.2013 г. от Обединено кралство Великобритания. След изготвена справка чрез ОДЧ при ОПП-СДВР било установено,

че водачът не е напуснал територията на Република България от 07.2021 г., поради което полицейските служители приели, че същият е извършил нарушение на чл. 162, ал. 1 ЗДвП.

Със заповед за прилагане на принудителни административни мерки № 23-4332-000821 от 16.02.2023 г. /л.25/, издадена от полицейски инспектор И. Й., на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП, на Б. Х. е наложена принудителна административна мярка „Прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“. Заповедта е обжалвана по съдебен ред.

С решение № 3163 от 12.05.2023 г. по адм. дело № 2696/2023 г. по описа на АССГ /л.34/, заповед № 23-4332-000821 от 16.02.2023 г. е отменена. Решението е влязло в сила на 12.05.2023 г.

От представения приемо-предавателен протокол /л.38/ е видно, че на 16.05.2023 г. в [населено място], [улица], в административната сграда на ОПП-СДВР, служителът П. П. е върнал на Б. В. Х. рег. табели С и СРМПС №[ЕИК] въз основа на решение № 3163 от 12.05.2023 г. по адм. дело № 2696/2023 г. по описа на АССГ.

Видно от представения трудов договор № 4734 от 28.02.2023 г. /л.28/, Б. В. Х. е назначен на работа в „Ти Би Ай Банк“ ЕАД на длъжност „специалист информационна сигурност“ в отдел „Информационна сигурност“ към дирекция „Дигитализация и иновации“. В т.3 от договора е посочено, че за място на работа се определя [населено място], [улица], „Ти Би Ай Б.“ Централен офис.

От представената квитанция, издадена от СДВР на 02.06.2023 г. /л.39/ е видно, че ищецът е заплатил суми за следните услуги: 1. 300 лева за ползване на рег. номер с комбинация от цифри: АА-ВВ; АВ-АВ, А и В СА разл. от числа от 0 до 9; 2. 35.00 лева за първоначална регистрация на автомобил; 3. 23.04 лева за постоянни табели с регистрационен номер за ПС с 2 рег. табели - 06.2022 г.

По делото са представени три епикризи от Клиника по съдова хирургия към Болница Т., видно от които В. Г. Х. – баща на ищеца, е бил хоспитализиран в периодите от 03.11.2022 г. - 06.11.2022 г. /л.42/, от 04.12.2022 г. -06.12.2022 г. /л.47/ и от 11.05.2023 г. – 13.05.2023 г. Видно от трите епикризи, след изписване на пациента, на същия е било предоставено право на два безплатни контролни прегледа в тридесет дневен срок от датата на дехоспитализацията.

Изслушани са показанията на свидетелите В. Г. Х. и на И. Л. А., които съдят приема за последователни, конкретни и непротиворечиви, като преценява показанията на свидетеля В. Г. Х. в хипотезата на чл.172 ГПК.

Разпитан, свидетелят В. Г. Х. заявява, че знае за случая от сина си, понеже не е присъствал на мястото. Спомня си, че било в началото на месец февруари 2023 г. Споделя, че ден след инцидента, синът му отишъл при него и му казал, че са му отнели регистрационните номера и документите на колата. Споделил ми, че го спрели за пътна проверка и констатирани, че кара с невалидни документи. Пояснява, че синът му притежава английска книжка, която е била в срок. Споделя, че ищецът възнамерявал да се снабди с български документи, след като изтече срокът. За себе си споделя, че преди инцидента претърпял две операции и синът му поел ангажимента да му помага, като го води на консултации, контролни прегледи, физиотерапии и медицински изследвания, свързани със здравословното му състояние. Споделя, че след като ищецът вече нямал право да кара кола и нямал документи, възникнал голям проблем. Трябвало да търси негови приятели и да ползват таксите, станало много сложно. Споделя, че синът му не искал да кара друга кола, тъй като имало опасност

пак да се получи същия проблем, при който да вземат и на нея номерата. Споделя, че тази ситуация много притеснила ищеца. Спомня си, че ищецът му казвал, че не може да изпълни поетия ангажимент към него, много се притеснявал и постоянно мислел за това, което се случило. Спомня си, че след това ищецът отишъл в КАТ, за да си подаде документи, за издаване на валидна книжка, при положение, че неговата е валидна. Разбрал, че служителката там го е попитала защо иска да си смени книжката, а той обяснил проблема. Спомня си, че издаването на новата книжка продължило повече от месец, понеже трябвало да се провери дали има извършвани нарушения. Твърди, че този случай много напрегнал ищеца. Споделя, че той се промени тотално, избягвал да говори с него, майка му също се притеснила. Споделя, че в този период постоянно насърчавал сина си и му казвал, че проблемът ще се реши и този случай ще отшуми, но въпреки това, той го приел много тежко. Твърди, че колата им трябвала, за да ходят до С., понеже имали къща там и нямало с какво да отидат. Споделя, че след инцидента, ищецът си сменил работата и много се притеснил да не би да разберат, че кара с невалидни документи, защото бил на изпитателен срок и можело да има някакви последствия. Спомня си, че ищецът постоянно изглеждал изморен, едва ли не съсипан. Споделя, че го е питал за какво става дума, а той му казвал, че не може да спи и постоянно мисли за това нещо. Споделя, че ищецът си променил характера и държанието, затворил се най-вече в себе си. Спомня си, че препоръчал да вземе някакви безобидни успокоителни - и да намери мир докато нещата лека по лека отшумят. Споделя, че след като си взел колата също имал проблеми. Спомня си, че всеки път, когато видел патрул докато шофирал колата, се разтрепервал и очаквал да се случи нещо. Твърди, че до ден днешен синът му изпитва някакъв панически страх. Заявява, че това положение се отразило най-зле на ищеца като потърпевш, но покрай него и на тях със съпругата му се отразило зле. Твърди, че ищецът няма никакви нарушения и това нещо го съсипало и още се усещат последиците. Споделя, че синът му се върнал през 2015 -2016 г. от Великобритания, където бил студент.

Разпитан, свидетелят И. Л. А. заявява, че познава Б. от около 7 години и са близки. Споделя, че миналата година, в началото на февруари, една сутрин ищецът му се обадил и му казал, че миналата вечер са му свалили номерата на автомобила. Спомня си, че бил доста изненадан и се опитал да разбере какво става, но ищецът звучал много притеснен и казал, че причината била, че според лицата, които са го спрели за проверка, е бил с невалидна шофьорска книжка. Спомня си, че за ищеца това било доста стресиращо, защото точно в този момент баща му имал здравословни проблеми, а той трябвало да ходи с него, да го развежда на процедурите, на които трябва да ходи. Спомня си, че на ищеца предстояла и смяна на работата, което породило у него големи притеснения за това, че колегите му и работодателите му могат да разберат, че той е шофирал с невалидна книжка. Като негов приятел и близък човек, който е бил до него в тези моменти, свидетелят споделя, че това му се отразило доста лошо психически, дори от един момент нататък си спомня, че ищецът станал друг човек, вече не бил толкова енергичен. Спомня си, че в самото начало, след като се случил инцидента, ищецът трябвало да отиде до КАТ да си подаде документи за ново свидетелство, което щяло да бъде готово в нормалния срок от един месец. Споделя, че през това време ищецът можел да шофира с удостоверение, че очаква документ, но не искал докато не си вземе официалната българска книжка. Споделя, че в онзи момент ищецът отказвал да се качи в автомобил. Спомня си, че след този инцидент всички видели промяната в ищеца. Споделя, че е говорил с баща му и с неговата

приятелка и всички били на мнение, че ищецът изпада в едно такова състояние на някакъв вид стрес. Споделя, че в онзи момент за ищеца всякакъв вид интеракция с лица на реда, била много притеснителна, особено когато била в контекста на шофиране. Спомня си, че присъствал на ситуации, при които той шофирал, а ищецът бил до него в колата и обратно, и при всяка една такава ситуация с полицаи на пътя, ищецът изпадал в някакво такова състояние на стрес. Спомня си, че в началото (след инцидента) ищецът бил страшно притеснен, чувствал се като престъпник и се страхувал, че ще го арестуват. Спомня си, че отнело доста време да мине в състояние, в което да е по-спокоен. Обръща внимание, че дори и сега не бил сто процента спокоен. Разказва, че веднага след случая, той се опитал да бъде по-близо до ищеца защото виждал, че му е доста тежко от това, което му се случва. Спомня си, че ищецът му е споделял, че не може да спи, че изпитва някакви притеснения, дори, че вземал хапчета пред него от онези, които са без рецепта, за да се успокои защото бил по-нервен. Спомня си, че всичко, за което говорел ищецът през това време било само за тази случка, а накъдето и да вървял разговорът си личало, че ищецът страшно много се терзае, защото винаги разговорът стигал до тази тема. Спомня си, че в този период му в предлагал да използва неговия автомобил, автомобилът на баща му също му е бил на разположение, но той избягвал да шофира. Спомня си, че когато ищецът си взел книжката, няколко месеца по-късно, нещата се задвижили, били му върнати табелите на автомобила, се надявал, че всичко приключва и ищецът ще бъде вече нормален човек, онзи Б., който познавал, но отново имало проблеми и това удължило цялата агония. Споделя, че знае, че след случая през месец февруари 2023 г., ищецът отишъл и си извадил български документи. Спомня си, че ищецът бил без свидетелство за управление около един месец.

По делото е представено следните писмени доказателства: свидетелство за регистрация на МПС част I /л.24/, видно от което лек автомобил БМВ 535 И с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на ищеца Б. В. Х., Анекс № 1 към застрахователна полица по застраховка КАСКО на МПС марка БМВ 535 И, с рег. [рег.номер на МПС], с начало 03.06.2023 г. и край 15.05.2024 г. /л.29/, 2 бр. удостоверения за техническа изправност на автомобил БМВ 535 И, с рег. [рег.номер на МПС] от 03.06.2023 г. /л.40/ и БМВ 535 И, с рег. [рег.номер на МПС] от 16.05.2023 г. /л.41/, цветно копие на свидетелство за управление на МПС, издадено от властите в О. кралство на 15.11.2103 г. със срок на валидност до 14.11.2023 г. /л.49/.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Предявените обективно съединени иски са процесуално допустими – претендира се обезщетяване на имуществени и неимуществени вреди, за които се твърди, че са настъпили в резултат на незаконосъобразно издадена заповед от полицейски служител, с която на ищеца била наложена принудителна административна мяра „Прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от шест месеца на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП. Съобразно разпоредбата на чл. 205 от АПК, искът е предявен срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразни действия се твърди, че са причинени вредите – Столична дирекция на вътрешните работи.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на

административна дейност. За да възникне отговорност за дейност на ответника, предвидена в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, следва да са налице трите елемента от правопораждащия фактически състав: 1. Незаконосъобразно действие или бездействие; 2. неимуществени вреди и 3. пряка причинна връзка между вредите и незаконосъобразното действие или бездействие. Отговорността е безвиновна - съгласно чл.4 от ЗОДОВ държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице.

С аргумент от чл.154, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения от него иск, а на съда - да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на предявения иск обуславя неговата неоснователност.

Разгледана по същество, исковата молба е частично основателна.

В конкретния случай, ищецът претендира имуществени и неимуществени вреди:

I. По първата претенция за претърпени имуществени вреди, съдът счита следното:

Въз основа на приетите по делото писмени и гласни доказателства се установи по категоричен начин, че на 09.02.2023 г. в [населено място], по [улица], с посока на движението от пл. „Л. мост“ към [улица], при извършена проверка на ответника на Б. В. Х., управлявал личния си лек автомобил БМВ 535 И с рег. [рег.номер на МПС], същият представил на полицейските служители СУМПС № HUSA9 06014BV9XV 34, издадено на 15.11.2013 г. от Обединено кралство Великобритания. Установи се, че след изготвена справка чрез ОДЧ при ОПП-СДВР, полицейските служители приели, че същият е извършил нарушение на чл. 162, ал. 1 ЗДвП, вследствие на което била издадена заповед за прилагане на принудителни административни мерки № 23-4332-000821 от 16.02.2023 г. /л.25/, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП, на Б. Х. била наложена принудителна административна мярка „Прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“. Заповедта е обжалвана по съдебен ред. Между страните не е спорно, че цитираната заповед е отменена, след обжалването ѝ по съдебен ред, с решение № 3163 от 12.05.2023 г. по адм. дело № 2696/2023 г. по описа на АССГ, влязло в сила на 12.05.2023 г. Установи се, че след отмяна на процесната заповед, на 16.05.2023 г., с приемо-предавателен протокол в [населено място], [улица], в административната сграда на ОПП-СДВР, служителят П. П. е върнал на Б. В. Х. рег. табели С. и СРМПС №[ЕИК] въз основа на решение № 3163 от 12.05.2023 г. по адм. дело № 2696/2023 г. по описа на АССГ.

Съгласно чл.18б, ал.9, т.1 от Наредба № i-45 от 24 март 2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (загл. изм. и доп. - дв, бр. 105 от 2002 г., изм. - дв, бр. 67 от 2012 г., изм. - дв, бр. 20 от 2018 г.), при обжалване или след изтичане срока на ЗППАМ по чл. 171, т. 2а от ЗДвП в отдел/сектор "Пътна полиция" при СДВР/ОДМВР, в който е издадена ЗППАМ,

се предприемат действия по: 1. връщане на собственика на част втора на свидетелството за регистрация на ПС и табелите с регистрационен номер в случаите на отмяна на ЗППАМ след възстановяване на регистрацията по реда на чл. 21, ал. 4, т. 1. Видно от представения по делото приемо-предавателен протокол от 16.05.2023 г., служител на ответника е върнал на ищеца свидетелството за регистрация на ПС и табелите с регистрационен номер след отмяната на ЗППАМ.

Съгласно чл.21, ал.4, т.1 от същата наредба, възстановяване на регистрацията на превозно средство, прекратена по чл. 18, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 18б, ал. 1, т. 9, се извършва: 1. служебно - в случаите на отмяна на наказателното постановление и/или ЗППАМ, като се възстановява статусът на свидетелството за регистрация и се отразява връщането на табелите с регистрационен номер и свидетелството за регистрация част втора в АИС – КАТ. От посочените разпоредби е видно, че възстановяването на статусът на свидетелството и регистрацията, в случаите на отмяна на ЗППАМ, се извършва по служебен ред, а не чрез извършване на първоначална регистрация на автомобил, изискваща заплащане на платените от ищеца такси, посочени в приложената по делото квитанция /л.39/.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че независимо от наличието на първия елемент на фактическия състав на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, а именно – отменената заповед, то липсват другите два от кумулативно изискуемите елементи на фактическия състав за ангажиране отговорността на държавата - настъпването на имуществени вреди като пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния административен акт. Безспорно е, че вследствие на предприети действия от страна на служители на ответника, регистрационните табели на автомобила на ищеца са били временно свалени, но липсват доказателства в подкрепа на твърденията в исковата молба, че свалените табели с рег. [рег.номер на МПС] били повредени, поради което служители на КАТ действително са отказали да ги поставят обратно. Ето защо, съдът не може да достигне до обосноваван извод, че е било налице обстоятелство, налагащо извършването на първоначална регистрация на процесния автомобил, която да е в причинно-следствена връзка с действията на служителите на ответника в резултата на отменената като незаконосъобразна заповед за налагане на ПАМ.

От изложеното, съдът намира, че искът за претърпени имуществени вреди е изцяло неоснователен и недоказан и като такъв следва да се отхвърли.

Предвид неоснователността на главния иск по т. I, неоснователна се явява и акцесорната претенция за присъждане на лихви, поради което същата следва да се остави без уважение.

II. По втората претенция за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в разочарование, психичен дискомфорт, негативни емоции, морални болки и страдания, довели до накърняване на очакванията му за справедливост за период по-дълъг от 6 месеца, съдът счита следното:

В исковата молба е посочено, че ищецът претърпял психо-емоционален стрес, свързан с невъзможността да изпълни поетите от него ангажименти в личен и в професионален план. В тази връзка е посочено, че професионалните му задължения в „Ти Би Ай Банк“ АД като специалист по

информационна сигурност били свързани с множество пътувания из цялата страна с личния му автомобил. На следващо място се сочи, че преживения стрес на ищеца е свързан и с невъзможността да изпълни поетия към роднините си ангажимент за ремонт на притежаваната от неговото семейство къща в [населено място], където планирали да заведат баща му да се възстанови след претърпяна операция. Твърди се, че невъзможността на ищеца да ползва личния си автомобил го възпрепятствала да се грижи за болния си баща, да го придружава до болнични заведения за прегледи и процедури.

Въз основа на приетите по делото писмени и гласни доказателства, съдът приема за установено, че 28.02.2023 г. между ищеца и „Ти Би Ай Банк“ ЕАД е сключен трудов договор № 4734 от 28.02.2023 г. /л.28/, съгласно който същият е назначен на работа на длъжност „специалист информационна сигурност“ в отдел „Информационна сигурност“ към дирекция „Дигитализация и иновации“. В т.3 от договора е посочено, че за място на работа се определя [населено място], [улица], „Ти Би Ай Б.“ Централен офис. По делото не са представени доказателства, от които съдът да достигне до извод, че заеманата от ищеца длъжност налага множество пътувания в цялата страна, още повече, че същите следва да бъдат предприети с личния му автомобил. Ето защо исковата претенция по този пункт, като недоказана, следва да бъде оставена без уважение. Не се доказва и невъзможността на ищеца да изпълни поетия към баща си ангажимент да го придружава до болнични заведения. Видно от приложените по делото три епикризи, В. Г. Х. – баща на ищеца, е бил хоспитализиран в периодите от 03.11.2022 г. - 06.11.2022 г. /л.42/, от 04.12.2022 г. -06.12.2022 г. /л.47/ и от 11.05.2023 г. – 13.05.2023 г., като във всяка една от тях е посочено, че пациентът е изписан в добро общо състояние, както и че същият има право на два контролни прегледа в тридесет дневен срок от дехоспитализацията. Видно от датите на болничния престой, бащата на ищеца е следвало да посети болничното заведение в тридесет дневен срок от датите 06.11.2022 г., 06.12.2022 г. и 13.05.2023 г. Два от посочените периоди, а именно след 06.11.2022 г. и след 06.12.2022 г., са преди процесната дата 09.02.2023 г., на която е направена проверката, въз основа на която е наложена ПАМ на ищеца, а третата дата е 13.05.2023 г. – три дни преди ищецът да възстанови регистрацията на собствения си автомобил. По делото не бяха представени доказателства, от които съдът да заключи, че в периода от 09.02.2023 г. до 16.05.2023 г., бащата на ищеца е посещавал медицински заведения за изследвания и процедури, на които е следвало да бъде съпроводен от сина си. Независимо от горното, дори съдът да приеме, че здравословното състояние на бащата на ищеца действително е предполагало медицинско обслужване на процесния период, то спирането от движение на автомобила на ищеца не би могло да е единствена причина за непоемането на грижи от страна на ищеца към болния си родител. Ето защо, исковата претенция и по този пункт следва да бъде оставена без уважение. По отношение на твърденията в исковата молба, че спирането на автомобила на ищеца от движение го възпрепятствало да извърши планирания ремонт на семейната им къща в [населено място], съдът счита, че същото няма как да бъде възприето като обстоятелство вследствие

на издадената незаконосъобразна заповед на ответника, тъй като видно от свидетелските показания на В. Г. Х. – баща на ищеца, семейството притежава още един автомобил – негова собственост, а отделно от горното, ищецът е имал възможност да се възползва от други услуги (на външни фирми или на близки или познати), с които да осъществи поетите ангажименти, а поради липсата на доказателства, които да изключват тези възможности, съдът достига до извод, че същият се е въздържал по лични съображения.

Независимо от горните установявания, след обсъждането на свидетелските показания в съвкупност с останалите събрани по делото доказателства могат да се направят следните изводи. Чрез разпита на свидетели се цели разкриването на факти и обстоятелства, които не могат да бъдат установени посредством писмени доказателства или друг вид доказателствени средства, като експертизи, оглед и т.н. Свидетелите, при разпита си излагат устно пред съда данни за факти, за които те си спомнят и за които смятат, че съществуват или са съществували в даден минал момент във и независимо от страните и независимо от съда. Затова как те са възприели тези факти или как ги възприемат е от значение мястото и вида на фактите, емоционалното състояние на възприемащия ги, неговото интелектуално ниво, възраст и др. Разбира се, тези разсъждения са валидни, когато свидетелските показания са дадени добросъвестно и честно, без да са неистински или укриващи истината. Съдът следва да възприеме, дали дадено събитие, описано от свидетеля се е случило или даден факт е съществувал, като се съобрази с множество елементи, като последователност, непротиворечивост, логическо изграждане, сетивни и емоционални връзки, волева насоченост и т.н., съдържащи се както в показанията, така и в останалия, събран по делото доказателствен материал. В разглеждания случай свидетелят Х. изложи пред съда устно факти и обстоятелства, възприети от него в даден момент от миналото, за които той е запазила спомени в съзнанието си. Съдът, съобразявайки се с изложените по-горе разсъждения намира, че показанията му, независимо от факта, че е баща на ищеца, следва да бъдат кредитирани като последователни, ясни и конкретни, без да носят елементи на заинтересованост.

Съвсем естествено ищецът след прекратяването на регистрацията на автомобила му и съответно свалянето на номерата, да е претърпял нематериални вреди, изразяващи се в стрес, унижение, тревожност, песимизъм и психическо натоварване от това, че трябва да даде обяснение пред роднини и работодател за причината, поради която това се е случило. Тези негативни психически състояния, в зависимост от личностните характеристики, като завишена чувствителност и емоционалност, могат да бъдат с нееднакъв интензитет при различните хора. За преживените от ищеца стрес и душевен дискомфорт сочи и вторият разпитан свидетел – А., който твърди, че ищецът започнал да приема успокоителни без рецепта дори и в негово присъствие. Съдът не вижда причини, поради които да постави тези твърдения под съмнение, още повече от участието на ищеца в съдебно заседание, съдът е изградил лични впечатления за състоянието на Б. Х., които допълват твърденията на двамата свидетели за емоционалността на същия след преживяната несправедливост /ищецът в о.с.з., проведено на

25.01.2023 г.: „Парадоксално е как служители на едно и също звено, едните казват, че книжката е невалидна, ти не можеш да управляваш, а служителката в КАТ ми казва, че книжката е валидна и че мога да управлявам. Това само по себе си е изключващо.“/

Направеният анализ на събраните доказателства, безспорно налага извода, за наличие на причинно-следствена връзка между незаконосъобразния административен акт и претърпените неимуществени вреди, изразяващи се в разочарование, психичен дискомфорт, негативни емоции, морални болки и страдания, довели до накърняване на очакванията на ищеца за справедливост, т.е. установена е и четвъртата предпоставка за ангажиране на отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че исковата претенция е частично основателна. Съгласно чл. 52 от ЗЗД съдът присъжда обезщетение по справедливост. Като отчита характера и интензитета на настъпилите вреди – ищецът е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в разочарование, психичен дискомфорт, негативни емоции, морални болки и страдания, довели до накърняване на очакванията на ищеца за справедливост, в периода от 09.02.2023 г. до 16.05.2023 г. /за период от три месеца/, поради което счита, че справедливото обезщетение за установените неимуществени вреди е в размер на 500 лв. Искът е неоснователен в останалата част до пълния претендиран размер от 15 000 лв. и следва да се отхвърли.

Основателна е акцесорната претенция за присъждане на лихви, върху присъденото обезщетение, считано от 12.05.2023 /влизана в сила на решение № 3163 по адм. дело № 2696/2023г. на АССГ, 75-ти състав/ до окончателното им изплащане. При незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаваните административни актове, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им. В този смисъл Тълкувателно решение № 3/22.04.2005 год. на ОСГК на Върховния касационен съд по т. гр. д. № 3/2004 год., в частта му по т.4.

Относно разноските:

На основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ и с оглед частичното уважаване на исковата претенция, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на ищеца платената държавна такса в размер на 10 лева. В полза на ищеца следва да се присъди и адвокатско възнаграждение. Предвид своевременно направеното възражение за прекомерност на адвокатския хонорар от страна на ответника /л.55, абзац последен/, съдът следва да присъди възнаграждение в размер не по-голям от минималния по Наредба № 1/2004 г. Материалният интерес, в уважената му част, е в размер на 500.00 лв., поради което, при приложение на чл.7, ал.2, т.1 от същата наредба, дължимото възнаграждение е в размер на 400.00 лв.

На основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ и съобразно изхода на делото в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в

минимален размер от 100 лв., съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София град, I отделение, 21-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковата молба на Б. В. Х., ЕГН [ЕГН], срещу Столична дирекция на вътрешните работи за заплащане на обезщетения за претърпени имуществени вреди в размер на 58.04 лв., ведно със законната лихва върху главниците за времето от 12.05.2023 /влизане в сила на решение № 3163 по адм. дело № 2696/2023г. на АССГ, 75-ти състав/ до окончателното им изплащане.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Б. В. Х., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 500.00 (петстотин) лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, настъпили в резултат на отменена като незаконосъобразна заповед № 23-4332-000821/16.02.2023 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, от отдел Пътна полиция СДВР, ведно със законната лихва върху главниците за времето от 12.05.2023 /влизане в сила на решение № 3163 по адм. дело № 2696/2023г. на АССГ, 75-ти състав/ до окончателното им изплащане като **ОТХВЪРЛЯ** иска в останалата му част до пълния предявен размер от 15 000.00 (петнадесет хиляди) лева, ведно с претенцията за присъждане на законна лихва над присъденото обезщетение.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Б. В. Х., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 410.00 (четиристотин и десет) лева, представляваща разноски за заплатена държавна такса и адвокатски хонорар, изчислена съобразно уважената част на иска.

ОСЪЖДА Б. В. Х., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: